

## TIZ EV EREDMÉNYE:

## Huszonnyolc tag mellé kétszáz sorakozott A közös munka 2 milliós vagyont hozott a Vas- és Fémipari Szövetkezetben

A Szegedi Vas- és Fémipari KTSZ ebben az esztendőben lesz tízéves. Egyidőben született a szövetkezeti mozgalommal, az első »fecskek« közé tartozott. Mindössze 28 ember vállalkozott még akkor itt az új életformára. A szövetkezeti vagyon még ismeretlen fogalom volt számukra, s első gazdasági mérlegük is veszteséget mutatott. Az elmúlt tíz esztendőben azonban együtt erősödtek a szocialista népgazdasággal. Ma már 230 dolgozó talál itt biztós és tisztességes keresetet, s a közös vagyon értéke meghaladja a kétmilliót. Az első mérleg negatív eredményével szemben 1957. évi számvetésük pozitív eredménye 887 ezer forint tiszta nyereség.

### A párt és az állam állandó segítsége

Nagyképűség lenne a szövetkezetektől, ha azt mondanák, hogy kizárólag a maguk leleményességének és célratörésének köszönhetik ezt a hatalmas változást. De nincs is szó ilyenről — ellenkezőleg: mikor a szövetkezet megerősödésének történetéről esik szó, mindig első helyen nyilatkoznak a párt és az állam messzemenő segítségéről, támogatásáról.

Komoly hiteket adott az állam ahhoz, hogy a szövetkezet tagjai megteremtsek a szükséges munkafeltételeket és építhessenek is. Kaptak pénzt arra is, hogy másfélmillió költségen kizárólag munkásjóléti célokat szolgáló emeletes épületet ragasszanak, és modern műhelyeket emeljenek. Sohasem szűnt meg a támogatás az anyagellátásban, a megrendelésekben és a szövetkezet cikkeinek hazai és külföldi elhelyezésében.

### Milyen volt a válasz?

Erre a rendszeres segítségre a szövetkezet dolgozói de-

rék munkával válaszoltak. Számos hiánycikket pártfogásukba vettek, több állami üzemet kisegítettek a tíz esztendő alatt. A legutóbbi esztendőben az ellenforradalom pusztításai után, 11–12 milliárdnyi értékű áruval segítettek a lakosság és az üzemek szükségleteinek kielégítését. Kötelességüknek tartották, hogy ilyenformán is törlesszék a munkásállammal szemben fennálló tartozásukat.

Annak ellenére, hogy az ellenforradalom alatti veszteségek későbbi következményeikkel együtt majdnem egymillióra dagadtak a szövetkezetnél, a megerősödött közös vagyon egyensúlyra nem billant meg tartósan. Október után a pártszervezet hamar sarkára állt és segítségével megkezdhetette a gazdasági szervező munkát. Nagy visszhangra talált és szép sikert eredményezett a takarékosági mozgalom, bővült a szövetkezet cikklitája.

### Hasznos ujdonságok

Az a legszembetűnőbb a szövetkezet tevékenységében, hogy számos állami üzemnek dolgozik. Egyik ujdonságuk a szerszámkészítés. A Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Gépgyár számos gépet készít szegedi szerszámokkal. Nemrég jelentkezett megrendelőként Diósgyőr is — hasonló igényekkel. A szerszámkészítő részleg létszáma ezekre a hatásokra megnégyszereződött, most már csak néhány nélkülözhetetlen szerszámgépre van szükségük.

Ugyancsak állami üzemektől vállalnak egyedi gépgyártást is, és kialakult egyedi gépgyártó részlegük. Több konzervipari gép mellett néhány bonyolult gépet már a Chinoin-nak is készítettek, s

azóta is állandó megrendelőjük a nagy gyógyszergyár. Ezeket legtöbbször soron kívül készítették el a szövetkezet dolgozói.

Egyéb ujdonságokról is számot adhatunk. Most kezdtek nemrég a benzines forrasztólámpák gyártását. A hiányzó cikket export minőségben kapja meg tőlük a kereskedelem. Ismét napirendre került náluk a kézi-szerszámgépgyártás, ami külkereskedelmünket is kedvezően érinti.

### Takarékosági verseny

Természetesen a maguk zsebére is vigyáznak a szövetkezetben. A múlt évi gazdasági eredmények alapján, a summás nyereségből körülbelül egyhavi fizetésnek megfelelő átlagot várnak a tagok osztalékként. A gondos, takarékos munka és üzemszervezés eredménye ez. Lehetne több is. Elmondják, hogy a múlt esztendő végén takarékosági verseny indult az egyik üzemszervezés és tízezer forint körüli hasznót hozott a kollektívának. A verseny feltételeit a munkafegyelm javítása és a termelékenység növelése képezte a takarékoság mellett.

Az eredményen felbuzdulva a napokban a többi üzemszervezés is versenyre szólították a tömegcikk-részleg dolgozóit, hogy a tavalyi 10 ezer forint ebben az évben megsokszorozódjék.

Az alapítás óta eltelt tíz esztendő alatt valóságos üzemmő fejlődött a rendszer pártfogó segítségével a kis szövetkezet, s jólesik az eredmények számbavétele a szövetkezeti mozgalom jubileuma alkalmából.

## A szegedi járás termelőszövetkezeteinek több mint fele ma már milliós vagyonnal rendelkezik

A termelőszövetkezeti zárószámokról készített jegyzőkönyvek, az ezekben található számtengerek nem tartoznak a színes olvasmányok közé. De akinek valami köze van hozzájuk, sok érdekességet talál bennük, sőt az olyan ember is, aki kívülről szemléli a termelőszövetkezeti munkát. Aki egy kicsit is ért a számok nyelvén, s megnézi a zárószámokat, az megtudhatja, hogy a szegedi járás termelőszövetkezeteinek munkáját is már inkább a jó jellemezte az elmúlt évben, s a rossz, a hiba már csak ritkán ütögette fel a fejét.

A szövetkezetekben lévő életről tanúskodnak az 1957-es gazdasági év zárószámadatai. Az erőt dokumentálják, amely — annak ellenére, hogy az ellenforradalom a közös vagyon széthurcolására, elherdálására, vagy az erőszakos felosztásra próbálta rábírní termelőszövetkezeteinket — győzedelmeskedett. A komoly károk ellenére a szövetkezetben lévő erő

### nem engedte széthullani,

elpusztítani a szövetkezetek nagy részét. Több helyen meglazult ugyan a munkafegyelm, de csakhamar rendes kerékvágásba terelődött a munkarend, a fegyelm s ma elmondható: számottevő eredmények születtek a szegedi járás termelőszövetkezeteiben. Például a szövetkezetekben az állóeszközök (beruházási vagyontárgyak) egy szövetkezeti tagra eső értéke az 1956. évi 10 198 forinttal

szemben 1957-ben 16 360 forintra emelkedett. A termelési (üzemviteli) alap egy tagra eső értéke az előző esztendő 3220 forintjával szemben 5112 forint lett. A termelési alap, amely tehermentes, ma egy tsz-tagra eső része 3082 forint. Ez az összeg 1956-ban csak 1831 forint volt. Termelőszövetkezeteink a szegedi járásban az 1956–57-es gazdasági évben 2 795 785 forintot ruháztak be állóeszközökre. Ehhez mindössze csak 548 ezer 322 forint állami hitelt vettek igénybe. A többi saját erejükkel, bevételeikből fedezték. Az állandóan fokozódó gazdasági és vagyoni erősödére való törekvés eredményeként ma már a szegedi járás termelőszövetkezeteinek több mint fele milliós, de közülük nem egy

### több millió forintos vagyonnal

rendelkezik.

A tagok részesedése is évről évre növekszik. Az 1956-os évhez viszonyítva most egy munkaegységre 10 százalékkal több részesedés jutott. A tagok jövedelme, bátran mondhatjuk, nemcsak elérte, hanem meg is haladja az átlag középparasztok jövedelmét. Szemléltető példa erre Nagygyörgy Ferenc, a mórakalmi Vörös Október Tsz tagjának jövedelme. Az elmúlt gazdasági évben 359 munkaegységet teljesített, 264 munkanapot dolgozott a közös munkában. A természetbeni részesedés értékét összeadva a készpénzzel, mintegy 14 755 forintot kapott. Ehhez jött

természetesen még a háztáji föld és a háztáji állattalomány jövedelme és egyéb kedvezményes juttatások. Mindez összesen annyira rög, hogy havi átlagjövedelme megközelíti az 1800 forintot. A deszki Kossuth Termelőszövetkezetben Rusz János 252 munkanapon 345 munkaegységet teljesített. Az ő havi átlagjövedelme 1700 forintot tesz ki. Emellett azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a tsz-tagok

### SZTK-ellátásban,

ingyenes kórházi ápolásban, kedvezményes gyógyszerbeszerzésben részesülhetnek, sőt január 1-vel életbeléptetett nyugdíjtörvény már a munkaképtelenné vált és kiöregedett tagokról is gondoskodik.

Míg a szövetkezeti tag egyedül dolgozik, s így kapja teljesített munkaegysége után a részesedést, az egyénileg dolgozó parasztok gazdaságában az egész család dolgozik. Nagygyörgy Ferenc és Rusz János jövedelme sem a legmagasabb a szegedi járás termelőszövetkezeteiben. Általában ennyit keresnek a férfiak. A mórakalmi Vörös Október s a deszki Kossuth Termelőszövetkezet sem a legjobbak közül valók. Közepes szövetkezetek. A szegedi járás területén vannak nagyobb jövedelmet elérő

### belterjes telepítésekkel,

állattalománnyal rendelkező szövetkezetek, mint ahogy vannak hasonló jellegű középparaszt gazdaságok is. Ezek azonban évtizedes munka nyomán alakították ki gazdaságaikat, igaz kisebb területen, míg a termelőszövetkezetek mögött hat, legfeljebb nyolc év van. S az utóbbiak a csupasz földön, legjobb esetben egy-két épülettel kezdték a munkát. Példájuk azt is mutatja, hogy ezen az úton haladva, nincs szükség évtizedekre ahhoz, hogy mostani eredményeiket megkísérlezzék.

A szövetkezetek eredményei nem ismeretlenek az egyénileg dolgozó parasztok előtt sem. Látják, figyelik a szövetkezetek munkáját, s a tagok fokozatosan emelkedő életszínvonalát. Ma már világosan látható, hogy a termelőszövetkezetek s az erősebb parasztgazdaságok között hallgatólagos verseny alakult ki. Ez egészségesnek mondható, de már előre látni, hogy néhány éven belül a nagyzümi gazdaság főlényes győzelmével ér véget ez a verseny. A ma eredményei s a közös gazdálkodás nyomán belátható jobb jövő elgondolkodtatja dolgozó parasztjainkat. Ez a gondolkodás nem meddő, hanem igen termékeny. Erről tanúskodik az, hogy az elmúlt hónapokban a szegedi járásban több mint 200 dolgozó paraszt kérte felvételét a termelőszövetkezetekbe.

A zárószámok elkészültek. Most is

### számolgatnak, tervezgetnek

a szövetkezetek tagjai. Készítik az 1957–58-as gazdasági év termelési tervét és költségvetését. A tervek az MSZMP agrárpolitikai tézisei alapján történnek. Ennek szellemében terveznek, és a terveknek a belterjesség felé való törekvés, a több áru-termelés a jellemzője. A tervek egyben biztosítékok is arra, hogy az elkövetkezendő évben még példamutatóbb, eredményesebb lesz szövetkezeink gazdálkodása s ez bizonyára még vonzóbb lesz a még kívülről egyéni parasztok részére is, még többben jelentkeznek majd felvételre termelőszövetkezeinkbe.

J. Gu.

## IFJÚSÁGI HÉT VOLT az Ifjú Gárda Otthonban

Nagyon kikaptunk! Hogy miért...? Szinte szígyelljük elmondani. Sfíri szeretünk volna, de valljuk be őszintén, jópáran sírtunk is az után a mindannyiunk számára emlékeztetés gyűlés után, ahol tanáraink alaposan megmosták a fejünket és kinyilvánították azt a véleményüket, hogy ilyen ifjúsággal nem lehet hozzáfogni az ifjúsági város építéséhez.

Megszólalt bennünk a lelkiismeret, Bizony nagyon sok bosszúságot okoztunk felegymeztetlenségünkkel és közömbösségünkkel tanárainknak.

Az ifjúsági gyűlés után összedugtuk fejünket, a KISZ és az otthontanács tagjai, és megvitattuk, hogy hogyan is leszünk ezután. Hiszen igaz az, hogy kiválóan ellátnak bennünket, sokat törődnek velünk, s ezt mind államunk biztosítja számunkra.

Elhatároztuk, hogy változtatunk munkánkon, magatartásunkon és első lépésként megindítjuk az ifjúsági hét mozgalmat.

Elhatározásunkat tett követte. Terveinket az ifjúsági közössége elé terjesztettük, amely azt nagy lelkesedéssel fogadta. Mindenki nagyon tetszett ez a kezdeményezés, hogy bebizonyítsuk: tudunk mi máséknál is viselkedni, dolgozni. Fő célkitűzésünk volt, hogy műhelymunkánkon, tanulmányi eredményünkön és magatartásunkon javítsunk. Ezenkívül egyéni és a szobaközösségek felajánlása alapján munkával is hozzájárultunk az ifjúsági hét alatt a

mi »gyermekvárosunk« építéséhez, szállításához.

Ifjúságunk nagyobb részét olvasta már Makarenskótól az »Uj ember kovácsát« — filmet is láttuk —; és az »Igor és társai«-t is. Nagyon tanulságos volt számunkra. Makarenskótól származó tapasztalataink alapján határoztuk el, hogy bevezetjük az ifjúsági ügyeletes szolgálatot. Tapasztalatunk azt bizonyítja, nagyon jó ez számunkra. Részt vettünk a reggeli ébresztésben, a munkába indításnál közreműködünk, az étkeztetésnél és az egész napi irányításban. Ez a munka nagymértékben elősegíti sokoldalú fejlődésünket, és főleg önállóságunk kialakulását. Ezért határoztuk el, hogy ezután rendszeresen tartunk ifjúsági ügyeletes szolgálatot, amely munkánkat az otthontanácsunk erre kijelölt egyik tagja irányítja.

Nem akarjuk elbizní magunkat, de büszkén jelenthetjük — bár az egy hét nem hosszú idő —, mégis szép eredményeket értünk el. Az ifjúságunk magatartásá-

ban lényeges javulást tapasztaltunk. Épületeink környékét szépen rendeztük, részt vettünk a fametszésben, ásásban, és művelődési házunk építésében. Nagyon vigyáztunk minden felszerelési tárgyra, sokat csinítottunk lakószobáinkon is. Ebben a munkában élen jártak koműveseink. A lakatosok elkészítették 9 db álló ruhafogást, az asztalosok 9 db virágállványt, a leányok pedig terítőket és faliújságot készítettek.

Párhuzamosan egy igen nívós kulturműsorral készültünk, amelyet szombaton este adtunk elő az ifjúsági hét záróaktusaként, utána éjfélig tánc következett. Jutalmul a legjobbak már színjátszójegyet is kaptak. Nyugodtan mondhatjuk, ifjúságunk bebizonyította azt, hogy vezetőink számíthatnak ránk, a nagy erőfeszítéseket igénylő ifjúsági város építésénél.

Kósa Zsuzsa  
KISZ-titkár  
Deák László  
otthontanács-elnök

## Több házat felújítanak az I. kerületben

Az első kerületi tanács végrehajtó bizottságának legutóbbi ülésén a következő házak felújítására hoztak határozatot: Partizán utca 10, Április 4 útja 24, Zrínyi utca 10, Kálmány Lajos utca 6, Oskola utca 13, Bolyai János utca 1, Tolbuhin sugárút 22,

Londoni körút 24 és Csongrádi sugárút 10. A határozat utasítja az Ingatlankezelő Vállalatot, hogy a lehetőségekhez mérten a leggyorsabban végezze el a felújításokat, tekintettel az épületek súlyos állapotára,

## NAPJAINK

Az amerikai fajüldözés most már új területre is kivetette hálóját. A vadállati kegyetlenséggel meggyilkolt négernek tetemei nem nyújtának elég tápanyagot a Klu-Klux-Klan feneketlen gyomrának és az utóbbi időben az indiánokat vették »kezelés alá«.

Hanem itt kissé nehezebb dolguk akad. Észak-Karolinában, ahol körülbelül 30 ezer indián él, felgyulladtak a keresztek, a hírhedt szervezet szörnyű hírnökei, hogy figyelmeztessék az indiánokat: ők is színesek, nekik sincs joguk a társadalom teljes értékű tagjainak számítani magukat. De az indiánok nem hagyták annyiban a dolgot. Csúfosan szétzavarták a Klu-Klux-Klan egy gyűlését, úgy, hogy azok fejvesztve menekültek — már amennyire tudtak. A kiérkező rendőrség már csak az indiánok nyomát kereshette.

A dolog tehát fordítva sikerült. A fajüldözők akartak figyelmeztetni és végeredményben őket figyelmeztették: vigyázzanak, most már betelt a pohár! Az indiánok most még csak a levegőbe löttek. De további provokációk esetén nyilván nem lesznek ilyen kíméletek, s akkor a Klu-Klux-Klan olyan erővel találja magát szemben, amelyet nem lehet egykönnyen legyőzni.

Es még egy megjegyzést. Az amerikai hatóságok bűnös felelőtlensége, sőt tudatos támogatása a négerék után most újabb fajüldözést tesz lehetővé. Nem elég, hogy az őslakó indiánokat kifosztották és tönkretették, most teljesen el akarják törölni őket.

Es mindez — a szabadság-szobor fátylájának fényében... — gr —

Ezen a kocsin a kalauzi szolgálatot KISZ-tag látja el — olvasom a 2-es vonalon utazva az egyik villamoskocsiban. Kíváncsi ember lévén, tekintetem rögtön a kalauzt keresem, még mielőtt hozzáim kerülne a jegykezelés végett. Látom, többen is figyelik őt az utasok közül, akik — csodák csodája! — most egyszeri felszólításra is udvariasan, kedvesen nyújtják át neki a jegyért járó pénzt, vagy mutatják fel bérletüket. A kalauzt pedig — no igen, most már közelebb érve hozzám — alaposan megnézem én is. Egészen kislányos, alig lehet 18–19 éves. Alacsony, karcsú, nagy fekete szemekkel, pisze orra és felső ajka közt egy pöttynyí huncut kis anyajeggyel, amely még csak bájosabbá teszi mosolyát, kedvességét, amint utastól utasig igyekszik a nyakába-vállára akasztott táskával.

Ha az a kis tábla nem fityegne ott a kocsiban, akkor is tudnám, hogy a kislány KISZ-tag lehet. De jobb így, sokkal jobb. Hadd lássa mindenki, hogy milyenek a mi lányaink: nemcsak szépek, de lelkiismeretesek, munkaszeretők is. Ezen a poszton különösen, ahol úgymondva: állandóan »kirakatban« vannak, s mégcsak véletlenül sem lehetnek udvariatlanok az utasokkal szemben, a szolgálatból sosem keshetnek el kora hajnalban, s bizony sokszor van úgy, hogy a szolgálat után késő éjjel kerülnek csak ágyba. S az az átkozott vektor pedig reggelként olyan korán csörög ébresztőnek nekik. Az utasok is tudják ezt? Gondolom igen, legalábbis azok igen, akikkel akkor együtt utaztam, s akik kivétel nélkül a kis kalauzlányon felejtették a tekintetüket. Volt, aki azért, hogy hibát leljen benne és munkájában, többsége azonban azért, hogy gyönyörködjön a mi lányunkban.

(—di)